11 Αυγούστου 2017

Ο Νταλί και η σύγχρονη Φυσική (Στράτος Θεοδοσίου, Καθηγητής Ιστορίας & Φιλοσοφίας της Αστρονομίας Πανεπιστημίου Αθηνών)

/ Πεμπτουσία

Image not found or type unknown

[Προηγούμενη δημοσίευση:http://www.pemptousia.gr/?p=28048]

Έτσι ο Νταλί, μέσα από τη διάταξη των δομικών λίθων, ενοποιεί το κενό με την ύλη, το άψυχο με το έμψυχο, το υγρό με το στερεό και το αέριο. Μέσα στη διάφανη αφαίρεση της εικόνας θάλασσα – ορίζοντας – ουρανός, ο Νταλί απορρίπτει την ψευδαίσθηση του κενού και βάζει μια περιοδική δομή σφαιριδίων, σαν αυτά να αποτελούν κόμβους ενός κρυσταλλικού πλέγματος στερεού, να εκτείνεται σε άπειρο βάθος. Τα σφαιρίδια συνδέουν το κενό με τη γεωμετρία και την ύλη, η προοπτική της διάταξής τους συγχέεται με το επίπεδο του προσώπου της Γκαλά και το σχηματίζει.

Οδηγός η Γκαλά

«Με τη σχετικότητα του χρόνου και του χώρου, καθώς και την αλληλεξάρτησή τους καταπιάνεται ο Νταλί στο έργο του Η Ανακάλυψη της Αμερικής από τον Χριστόφορο Κολόμβο (Το Όνειρο του Χριστόφορου Κολόμβου, 1958-59)», προσθέτει ο Μάνος Δανέζης. «Η Γκαλά παίζει το ρόλο του οδηγού και αποτελεί ένα σύμβολο νίκης για τον Χριστόφορο Κολόμβο. Το ρούχο της θείας παρουσίας της τυλίγει τον Κολόμβο και φτάνει μέχρι τον Νταλί που βρίσκεται μέσα στον πίνακα ως μοναχός και κρατάει τον Χριστό του Αγίου Ιωάννη του Σταυρού. Ανάμεσα στις λόγχες εμφανίζεται η Σταύρωση, ενώ ανάμεσα στους παραταγμένους σταυρούς βρίσκεται ο Πάπας ως σύμβολο ισχύος. Πάνω από τη φιγούρα του Κολόμβου παρουσιάζεται το μέλλον του, η υποδοχή του από το βασιλιά Φερδινάνδο και τη βασίλισσα Ισαβέλλα και στην κορυφή η υποδοχή του από την Εκκλησία. Πρόσωπα και γεγονότα από διαφορετικές χρονικές περιόδους και διαφορετικούς τόπους συνυπάρχουν στο «τώρα» και το «εδώ» του Νταλί, που ταυτόχρονα βρίσκεται μέσα στη σύνθεση και έξω από αυτή ως δημιουργός της. Αυτό ακριβώς επιτάσσει και η γενική θεωρία της σχετικότητας».

Image not found or type unknown

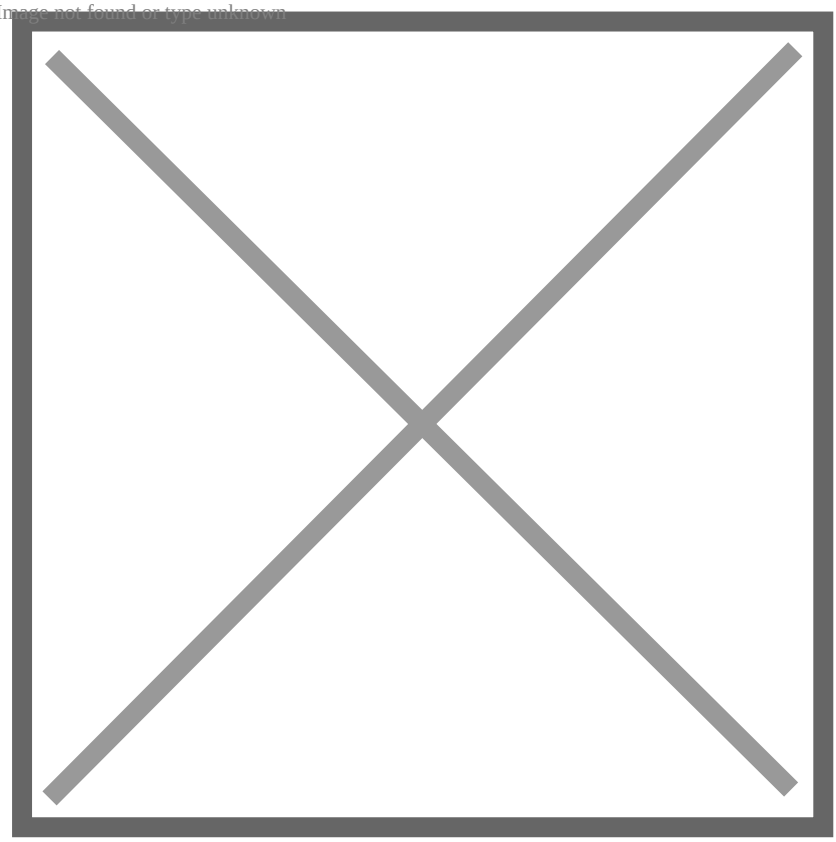

Το Όνειρο του Χριστόφορου Κολόμβου, 1958-59

«Δείγματα αντιύλης», συνεχίζει ο Στράτος Θεοδοσίου, «βρίσκουμε πολύ σπάνια και στιγμιαία. Η αντιύλη δεν μπορεί να επιβιώσει μέσα στην ύλη γιατί η αντίστροφη διαδικασία, η συνάντησή τους, έχει αποτέλεσμα την εξαΰλωση, την εξαφάνιση των

ζευγών σωματιδίων – αντισωματιδίων, με σύγχρονη έκλυση μεγάλων ποσών ενέργειας. Η Παναγία του Νταλί επωφελείται από την τεράστια αυτή ισχύ. Η Παρθένος δεν ανέρχεται στους ουρανούς από τη δύναμη της προσευχής της. Ανέρχεται από αυτή καθαυτή τη δύναμη των αντιπρωτονίων της. Ο Νταλί αντικαθιστά το σταυρό του μαρτυρίου με το ανάπτυγμα της ορατής από τον άνθρωπο τρισδιάστατης προβολής, του αόρατου για τις ανθρώπινες αισθήσεις τετραδιάστατου υπερκύβου. Το ανθρώπινο και αισθητό σώμα του Χριστού ταυτίζεται με μια αισθητή τρισδιάστατη προβολή ενός υπεραισθητού τετραδιάστατου γεγονότος, το οποίο στην πραγματικότητα είναι και η φύση του Ιησού».

Πηγή: Ελευθεροτυπία, 5 Ιανουαρίου 2005 (συνέντευξη στον Γιώργο Κιούση)

Ο Σαλβαδόρ Νταλί (11 Μαΐου 1904 — 23 Ιανουαρίου 1989) ήταν ένας από τους σημαντικότερους Ισπανούς ζωγράφους. Συνδέθηκε με το καλλιτεχνικό κίνημα του υπερρεαλισμού στο οποίο ανήκε για ένα διάστημα. Αποτελεί έναν από τους περισσότερο γνωστούς ζωγράφους του 20ου αιώνα και μια πολύ εκκεντρική φυσιογνωμία της σύγχρονης τέχνης.

«Salvador Dali και σύγχρονη φυσική – Η κβαντομηχανική και η θεωρία της σχετικότητας μέσα από το έργο του μεγάλου σουρρεαλιστή»

Η Μαρία Θωμά μέσα από τις σελίδες του βιβλίου της μας προσφέρει μια συναρπαστική περιήγηση στο σύνθετο κόσμο του μεγάλου σουρεαλιστή και τη μαγική πραγματικότητα της σύγχρονης φυσικής.

Η τέχνη του 20ού αιώνα, με τον Salvador Dali σε πρωταγωνιστικό ρόλο, προσπαθεί με το δικό της τρόπο να μυήσει τον άνθρωπο σε μια νέα κοσμική αντίληψη: την επαναστατική σύγχρονη φυσική.

Ο Dali, ο πιο γνωστός εγωκεντρικός και αμφισβητούμενος σουρεαλιστής, στρέφεται στις πλέον προχωρημένες φυσικές έννοιες και καταφέρνει μια δυναμική και άμεση ένωση τέχνης και επιστήμης.

Στο έργο του «Corpus Hypercubus» (1954) απεικονίζει με τον πιο αξιόπιστο τρόπο την τέταρτη διάσταση της θεωρίας του Einstein.

Στον πίνακα «Εμμονή της μνήμης» (1931), τα διάσημα «λιωμένα ρολόγια», μιλούν

για τις σχετικιστικές μεταμορφώσεις και στρεβλώσεις του χρόνου, ο οποίος δεν έχει καμία σχέση με αυτό που μετρούν τα ρολόγια μας.

Η «Αντιπρωτονική Ανάληψη» (1954-1965) είναι ένας προβληματισμός πάνω στο μυστήριο της ύλης και της αντιύλης. Η Παρθένος δεν ανέρχεται στους ουρανούς από τη δύναμη της προσευχής της. Ανέρχεται από αυτή καθαυτή τη δύναμη των αντιπρωτονίων της.

Πηγή: www.bestprice.gr